

Sygn. akt V Ca 320/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Podedworny
Sędziowie:	SSO Beata Gutkowska SSO Joanna Staszewska (spr.)
Protokolant:	Sekr. sąd. Przemysław Sulich

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2011 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II C 44/07

1. oddala apelację ;

2. zasądza od M. K. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 320/11

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy (...) oddalił powództwo M. K. przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 16000 zł z tytułu odszkodowania za zniszczenie kryształowego żyrandola w trakcie przewozu.

Sąd Rejonowy ustalił, że 1 lipca 2005 r. (...) Sp. z o.o. w W. zawarła umowę spedycji z Agencją (...) Sp. z o.o. z W., na mocy której spedytor zobowiązał się do przewozu kryształowego żyrandola, należącego do powoda. Miejscem załadunku był sklep (...) w S. we Francji, zaś miejscem rozładunku Pracownia (...) w S.. Transportowane mienie ubezpieczało pozwane Towarzystwo. Żyrandol był transportowany samochodem ciężarowym w pozycji wiszącej,

a poszczególne jego elementy obijały się o inne przewożone przedmioty. Był owinięty tzw. folią bąbelkową. Po rozpakowaniu żyrandola w pracowni Konserwacji (...) okazało się, że uległ on zniszczeniu.

Na podstawie dowodów z zeznań świadków oraz opinii biegłego sądowego D. P. Sąd Rejonowy ocenił, że żyrandol uległ zniszczeniu w trakcie transportu, w wyniku niewłaściwego jego zabezpieczenia przed uszkodzeniami. Opakowanie żyrandola i sposób jego transportu w pozycji wiszącej, nie zdołały uchronić żyrandola przed obijaniem się o inne transportowane przedmioty. W konsekwencji wiele kryształów w żyrandolu uległo skruszeniu.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy przedstawił wywód prawny z powołaniem się na § 3 ust. 2 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia oraz art. 4 ust. 3 Klauzul Instytutowych Towarzystwa (...), w myśl których pozwane Towarzystwo nie odpowiada za szkody powstałe na skutek niewłaściwego załadowania lub opakowania przedmiotu umowy. Szkada wyrządzona w mieniu powoda nastąpiła właśnie w wyniku niewłaściwego załadowania i opakowania transportowanego żyrandola, konsekwencją czego jest oddalenie powództwa.

Powód zaskarżył wyrok w całości, zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj.:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, w szczególności poprzez nie wzięcie pod uwagę, że opinia biegłego D. P. została wydana bez analizy stanu faktycznego sprawy, a także przez przyjęcie, że materiał dowodowy pozwala stwierdzić to, jak był opakowany i zamocowany żyrandol podczas transportu, w sytuacji gdy z materiału dowodowego można wywnioskować jedynie niektóre cechy tego opakowania, oraz poprzez pominięcie dowodu z protokołu szkody sporządzonego przez kierowcę, z którego wynika brak wadliwego opakowania,

- art. 278 § 1 k.p.c. poprzez przypisanie opinii biegłego D. P. cech dowodu świadczącego o tym, jak opakowany był żyrandol, a także przez powołanie biegłego z zakresu maszyn i urządzeń przemysłowych, a zatem spoza zakresu objętego opiniowaniem,

- błąd w ustaleniach stanu faktycznego polegający na niezgodnym z rzeczywistością przyjęciu w oparciu o opinię biegłego D. P., że żyrandol w trakcie transportu był niewłaściwie opakowany, podczas gdy biegły wyjaśnił, że wskazał jedynie jak żyrandol powinien być opakowany. Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania za drugą instancję.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Ciężar dowodu na fakt niewłaściwego opakowania i załadowania żyrandola do transportu spoczywał na stronie pozwanej (art. 6 k.c.), która z faktu tego wywodziła korzystne dla siebie skutki prawne w postaci zwolnienia od odpowiedzialności za szkodę, na podstawie § 3 ust. 2 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia oraz art. 4 ust. 3 Klauzul Instytutowych Towarzystwa (...). Wbrew twierdzeniom skarżącego, materiał dowodowy sprawy daje pełne podstawy do ustalenia, w jaki sposób żyrandol był opakowany i załadowany do transportu, oraz że był to niewłaściwy załadunek i opakowanie. Na podstawie dowodów z zeznań świadków R. S. i A. F. można ustalić, że żyrandol był owinięty tzw. folią bąbelkową, a na czas transportu został powieszony w samochodzie, bez żadnych zabezpieczeń uniemożliwiających obijanie żyrandola o inne transportowane przedmioty. Wartość dowodowa zeznań tych świadków jest bardzo istotna dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ świadkowie uczestniczyli przy rozładunku transportu po dotarciu do miejsca przeznaczenia. Świadkowie słyszeli, że tuż po zdjęciu żyrandola z samochodu słychać było dźwięk przemieszczających się wewnątrz opakowania rozkruszonych kryształów. Opisane przez świadków opakowanie żyrandola i jego załadunek były oczywiście niewłaściwe i można pokusić się nawet o twierdzenie, że dla ustalenia tego faktu nie był konieczny dowód z opinii biegłego sądowego. Zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c. dowód taki jest bowiem dopuszczalny tylko w sytuacji wymagającej wiadomości specjalnych, gdy tymczasem zastosowany sposób opakowania i załadowania przedmiotowego żyrandola musi być oceniony jako niewłaściwy nawet przez przeciętnego człowieka, który miał do czynienia z transportem mebli i urządzeń domowych. Stąd też niewłaściwy wybór biegłego D. P.,

specjalisty w zakresie maszyn i urządzeń przemysłowych oraz dokumentacji technicznej, nie może być uznany za błąd istotny w rozpoznawanej sprawie. Dla jasności należy wyjaśnić, że na temat właściwych metod zabezpieczania antyków przed zniszczeniem najlepiej mógłby wypowiedzieć się biegły z zakresu konserwacji zabytków.

Konkludując należy stwierdzić, że zaskarżony wyrok w pełni odpowiada prawu, a podniesione w apelacji zarzuty nie mogły być u podstaw jej uwzględnienia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy oddalił apelację, na mocy art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.